

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119200048
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5119200048.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO 36 062 235, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, štátny občan SR, právne zastúpený: Burian & partners, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom V. Tvrdého 819/1, Žilina, IČO: 47 254 483, o zaplatenie 19.182,17 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 7.064,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zo sumy 7.064,- Eur od 11.9.2018 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania v rozsahu 89,30 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 4.1.2019 domáhal voči žalovanému, aby mu zaplatil sumu 19.182,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 22.557,02 Eur od 11.9.2018 do 31.10.2018 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.182,17 Eur od 1.11.2018 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca je osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný je fyzická osoba – držiteľ a vodič motorového vozidla zn. MITSUBISHI s EČV: E., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Dňa 10.12.2015 zavinil žalovaný predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody škodu na zdraví F. G. (ďalej ako „poškodený 1“) a H. I. (ďalej ako „poškodený 2“). Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona o PZP, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol dňa 8.8.2018 poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 24.039,92 Eur, z ktorého sumu 1.482,90 Eur predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca neuplatňuje. Podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP si žalobca listom zo dňa 10.8.2018 uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovanému vo výške 22.557,02 Eur a vyzval ho na úhradu do 10.9.2018. Žalovaný uhradil dňa 31.10.2018 sumu vo výške 3.374,85 Eur, a tak dlžná suma predstavuje ku dňu podania žaloby 19.182,17 Eur. Okrem

toho si žalobca uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 22.557,02 Eur od 11.9.2018 do 31.10.2018 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.182,17 Eur od 1.11.2018 až do zaplatenia.

3. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu zo dňa 11.2.2019 (č.l. 77), voči ktorému podal žalovaný dňa 4.3.2019 odpor (č.l. 87). V odpore žalovaný uviedol, že nehodu dňa 10.12.2015 síce spôsobil, no namietal výšku uplatnenej škody, pričom poukázal na rozpory v znaleckých posudkoch a bodových ohodnoteniach predložených žalobcom v porovnaní so znaleckými posudkami vypracovanými v trestnom konaní. Žalovaný tvrdil, že v žalobcom predložených znaleckých posudkoch je neúmerne vyššie bodové ohodnotenie, ktoré zahŕňa aj poškodenie zdravia, ktoré nebolo spôsobené žalovaným pri dopravnej nehode. Zdôraznil, že poškodeným uhradil škodu v zmysle znaleckých posudkov vyplývajúcich z trestného konania a má tiež záujem uhradiť ostatné nároky na náhradu škody, pričom odmietal uhradiť bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia vo vyššej sume ako vyplýva z posudkov vypracovaných v trestnom konaní. Poukázal na skutočnosť, že výška náhrady ujmy, uplatňovaná poškodenými vyplýva z lekárskeho posudku zo dňa 14.04.2017 vypracovaného lekárom MUDr. Jozefom Molitorom, Ph.D., MPH. Tieto lekárske posudky si nechali vypracovať poškodení a sú v značnom rozpore s odborným vyjadrením vypracovaným pre účely trestného konania. Rozpor sa týka predovšetkým poškodeného H. I., keďže v lekárskom posudku zo dňa 14.04.2017 boli zohľadnené aj zranenia, ktoré J. B. G. označil za jednoznačne nesúvisiace s dopravnou nehodou. Z obsahu týchto lekárskeho posudkov vyplýva, že pri ohodnotení zranení nebolo prihliadnuté na predchádzajúci zdravotný stav poškodených. Bodové ohodnotenie v prípade poškodeného H. I. je lekárskeho posudkom stanovené na 460 bodov a v prípade F. G. na 25 bodov, čo pri poškodenom H. I. predstavuje takmer dvojnásobok v porovnaní s odborným vyjadrením. Ako vyplýva z príloh platobného rozkazu zo dňa 11.02.2019 po nahradení ujmy poškodeným došlo k čiastočnému zníženiu bodového ohodnotenia v prípade poškodeného H. I., a to na základe znaleckého posudku č. 178/2018 zo dňa 07.07.2018, ktorý bol vypracovaný na podnet poisťovne. V tomto znaleckom posudku však opäť nebolo prihliadnuté na skutočnosť, že uplatňované zranenia neboli spôsobené v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným. Zranenia, ktoré si poškodení uplatňujú nezodpovedajú zraneniam, ktoré boli skutočne spôsobené v dôsledku dopravnej nehody. Toto tvrdenie jasne preukazuje odborné vyjadrenie znalca MUDr. Slavomíra Kovalčíka. Posudky vypracované na podnet poškodených a poisťovne sa vôbec nezaoberajú predchádzajúcim zdravotným stavom poškodených, predovšetkým H. I.. Ani v jednom z týchto posudkov sa znalci nezaoberali otázkou, či sú vzniknuté zranenia skutočne následkom dopravnej nehody. Nie je nijakým spôsobom preukázané, že tieto zranenia boli spôsobené ako následok dopravnej nehody, ale práve naopak odborné vyjadrenie preukazuje, že boli diagnostikované niekoľko rokov pred tým. Na základe toho nie je možné vychádzať z týchto zranení pre určenie bolestného, dĺžky práceneschopnosti a tiež obmedzenia na obvyklom spôsobe života. Ak niektoré zranenia poškodených s dopravnou nehodou priamo nesúviseli, hoci boli liečené v rovnakom čase, ako zranenia spôsobené dopravnou nehodou, nemožno ich subsumovať pod zodpovednosť žalovaného, nakoľko v takomto prípade chýba príčinná súvislosť medzi príčinou a následkom. Príčinnú súvislosť možno definovať ako priamu väzbu javov, v rámci ktorej jeden jav (príčina) vyvolá druhý jav (následok). Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Súd následne uznesením zo dňa 8.3.2019 platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu.

4. Dňa 3.4.2019 doručil žalobca vyjadrenie k odporu (č.l. 124), v ktorom zotrval na podanej žalobe a tvrdil, že riadne preukázal svoj nárok, ktorý vyplýva z úhrady spôsobenej škody z garančného fondu za žalovaného, ktorý nebol v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistený. Plnenie žalobcu je plnením v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP a v zmysle § 24 ods. 7 zákona o PZP titulom regresu má žalobca voči žalovanému právo na náhradu toho, čo za neho plnil poškodenému. Vzhľadom na to má žalobca za to, že postupuje zákonne a správne, keď si u žalovaného vymáha plnenie, ktoré bol nútený za neho plniť. V závere uviedol, že svoje tvrdenia považuje za preukázané, a tak žiadal žalobe vyhovieť.

5. Dňa 3.5.2019 doručil žalovaný vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu (č.l. 139), v ktorom poukázal na to, že nepopiera, že dňa 10.12.2015 škodu na zdraví poškodeným H. I. a F. G.. Rovnako za nesporné považuje, že motorové vozidlo žalovaného nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené. Opätovne však namietal, že v rámci trestného konania došlo k vypracovaniu odborného vyjadrenia J. G. dňa 4.11.2016, v ktorom bolo zistené, že nie všetky zranenia uplatňované poškodenými boli spôsobené ako následok dopravnej nehody, a tak nemožno hovoriť o zodpovednosti žalovaného za celú vzniknutú

škodu. Navyše zdôraznil, že ak z odborného vyjadrenia vyplynulo, že niektoré zranenia nie sú spôsobené následkom dopravnej nehody, nemožno hovoriť o zodpovednosti žalovaného. Pre vznik zodpovednosti žalovaného chyba príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vzniknutou ujmom.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 13.11.2019, na ktorom vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, za účasti ich právnych zástupcov. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a písomnom vyjadrení. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť a tvrdil, že žalovaný pri dopravnej nehode spôsobil poškodeným ujmu na zdraví, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 27.02.2018 sp. zn. 22T/10/2018. Namietal však žalobcom uplatnenú výšku a poukázal na výsledky odborného vyjadrenia znalca MUDr. Slavomíra Kovalčíka, v ktorom sa podrobne zaoberal jednotlivými zraneniami poškodených, pričom zistil, že nie všetky uplatňované zranenia boli spôsobené ako následok dopravnej nehody. Tvrdil, že zranenia, ktoré si poškodení uplatňujú nezodpovedajú zraneniam, ktoré boli skutočne spôsobené v dôsledku dopravnej nehody, čo jasne preukazuje odborné vyjadrenie znalca MUDr. Kovalčíka. Nakoľko sa ďalšie posudky nezaoberajú predchádzajúcim zdravotným stavom poškodených, najmä H. I.. Nie je nijakým spôsobom preukázané, že tieto zranenia boli spôsobené ako následok dopravnej nehody. Na základe týchto skutočností nie je možné vychádzať z týchto zranení pre určenie bolestného, dĺžky práceneschopnosti a tiež obmedzenia na obvyklom spôsobe života. Na základe uvedeného žalovaný uhradil čiastku 3 374,85 eur, čo zodpovedá súčtu nárokov poškodených ako bolestné na základe odborného vyjadrenia znalca G.. Právny zástupca žalovaného navrhol nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom, a tiež vypočúť žalovaného, znalca G., vo vzťahu k bodovému ohodnoteniu v zmysle jeho odborného vyjadrenia a znalca MUDr. Jozefa Molitora.

7. Súd následne pojednávanie odročil za účelom nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania. Vo veci však nebolo možné nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, nakoľko v požadovanom odbore sú zapísané iba tri znalecké ústavy (forensic.sk, Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, a Univerzita A. F. K. v Košiciach), pričom jeden z nich vypracoval znalecký posudok (forensic.sk), druhý je zo zoznamu znaleckých ústavov vyčiarknutý a tretí ústav nevykonáva znaleckú činnosť potrebnú pre účely tohto konania. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd vo veci nariadil pojednávanie na 9.9.2020.

8. Dňa 12.2.2020 doručil žalovaný vyjadrenie na výzvu súdu s otázkami pre znalcov (č.l. 172). Následne dňa 20.2.2020 doručil otázky na znalca právny zástupca žalobcu (č.l. 186). Okrem otázok na znalca, žalobca poukázal na to, že v predmetnom konaní je sporná len výška plnenia, ktorú žalobca poskytol poškodeným ako náhradu za bolestné, t. j. suma vo výške 6.212,52 Eur. Žalovaný poukazuje len na rozpor v bodovom hodnotení bolestného, avšak čo sa týka zvyšnej časti nároku uplatnenú žalobcom v predmetnom konaní, tú žalovaný doposiaľ žiadnymi relevantnými dôkazmi nespochybnil.

9. Pojednávanie dňa 9.9.2020 súd odročil za účelom predvolania znalcov a zbavenia ich mlčanlivosti na 2.11.2020. Uvedené pojednávanie bolo opakovane odročené z dôvodov protipandemických opatrení a v súlade s vyhláškou MS SR č. 24/2021 Z.z.

10. Na pojednávaní dňa 23.6.2021 súd za účasti právnych zástupcov strán sporu vypočul predvolaných znalcov, a to J. A. L. a J. B. G.. Súd predvolal na výsluch aj znalca MUDr. Jozefa Molitora, PhD., avšak dňa 21.9.2020 doručila MUDr. Martina Molitorová, PhD. súdu oznámenie (č.l. 217), v ktorom uviedla, že „jej manžel je v súčasnosti hospitalizovaný a pre závažný zdravotný stav sa nemôže procesného úkonu zúčastniť. Vzhľadom na prognózu ochorenia sa nebude môcť v budúcnosti zúčastniť ako znalec na žiadnom ďalšom výsluchu na pojednávaní“. Po výsluchu znalcov právna zástupkyňa žalovaných navrhla vo veci vykonať znalecký posudok za účelom preukázania nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia. Následne právna zástupkyňa navrhla dokazovanie českým znaleckým ústavom, nakoľko dokazovanie slovenským znaleckým ústavom nie je možné realizovať. Súd návrhy na vykonanie dokazovania zamietol s ohľadom na hospodárnosť konania a koncentračnú zásadu. Vo vzťahu k návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého posudku českým znaleckým ústavom súd návrh zamietol z dôvodu, že na prejednávanú vec nemožno aplikovať české právne predpisy, nakoľko konanie nepodlieha režimu českej právnej úpravy. Navyše, uvedené súd považoval za nevhodné aj s ohľadom na výsledky dokazovania. Za účelom posúdenia výsledkov dokazovania súd pojednávanie odročil na 29.9.2021.

11. Dňa 13.7.2021 doručil žalobca súdu vyjadrenie (č.l. 325), v ktorom opätovne poukázal na právnu úpravu, z ktorej odvodzuje svoj nárok voči žalobcovi, t.j. v zmysle § 24 ods. 7 Zákona o povinnom zmluvnom poistení. Na základe uvedeného žalobca poskytol dňa 08.08.2018 poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 24.039,92 €, z ktorého suma vo výške 1.482,90 € predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobca nárok neuplatňuje. Zdôraznil, že výšku uplatňovaného nároku v tomto konaní riadne preukázal, a to na základe dôkazov priložených už k podanej žalobe, čím uniesol aj dôkazné bremeno. Skutočnosť, že žalovaný spôsobil prevádzkou motorového vozidla dňa 10.12.2015 škodu na zdraví poškodeným, pričom toto motorové vozidlo nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené nie je medzi stranami sporu spornou skutočnosťou, čo vyplýva aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 16.10.2018, kedy uviedol, že „sa nijako nevyhýba úhrade škody, ktorá poškodeným vznikla, avšak túto uhradí iba v zodpovedajúcej výške, t.j. vo výške skutočnej škody, ktorá vznikla priamo a výlučne v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou“. Konanie žalovaného bolo príslušnými orgánmi vyhodnotené aj ako spáchanie trestného činu – kedy bol žalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 27.02.2018 sp. zn. 22T/10/2018. V rámci trestného konania bolo na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní vypracované Odborné vyjadrenie znalca MUDr. Slavomíra Kovalčíka. Výška náhrady ujmy, uplatňovaná poškodenými vyplýva z lekárskeho posudku zo dňa 14.04.2017 vypracovaného lekárom MUDr. Jozefom Molitorom, Ph.D., MPH. Žalovaný tvrdí, že tieto lekárske posudky si nechali vypracovať poškodení a sú v značnom rozpore s odborným vyjadrením vypracovaným pre účely trestného konania. Spornou v konaní preto ostala otázka výšky nároku žalobcu na náhradu poistného plnenia za škodu na zdraví, ktorej výška vyplývala z uvedených znaleckých posudkov. Žalovaný v predmetnom konaní namieta žalobcom uplatnený nárok v dôsledku, podľa jeho názoru značných rozporov v bodovom hodnotení bolestného u poškodeného 2/ v zmysle znaleckého posudku vypracovaného organizáciou v odbore Zdravotníctvo a farmácia – forencis.sk dňa 07.07.2018 (337 bodov) a v zmysle odborného vyjadrenia J. B. G. zo dňa 04.11.2016 (118 bodov). Žalovaný zároveň namieta rozpory v bodovom hodnotení bolestného u poškodeného 1/ v zmysle v lekárskeho posudku vypracovaného dňa 26.10.2016 MUDr. Jozefom Molitorom (25 bodov) a v zmysle odborného vyjadrenia J. B. G. zo dňa 04.11.2016 (16,67 bodov). Na základe vyhodnotenej spornej otázky v konaní súd pribral do konania znalca J. A. L. a J. G.. Žalobca poukázal na výsledky dokazovania vyvodil záver, že výpoveď znalca J. L. jednoznačne a v plnej miere potvrdzuje výšku a správnosť výpočtu poistného plnenia, ktorého regres je uplatňovaný v tomto konaní, nakoľko z výsluchu znalcov vyplýva, že bodové ohodnotenia zodpovedajú zraneniam poškodených, ktoré vznikli ako následok dopravnej nehody zavinennej žalovaným. Uvedené výsluchy znalcov, tak vyvrátili aj tvrdenie právneho zástupcu žalovaného, a teda, že pre vznik zodpovednosti žalovaného chýba príčinná súvislosť medzi škodnou udalosťou a vzniknutou ujmom. Z výpovede znalcov je podľa názoru žalobcu zároveň nepochybné, že k poškodeniu zdravia žalovaných prišlo priamo pri dopravnej nehode zavinením žalovaného, o čom žalobca v predmetnom konaní doložil správu o dopravnej nehode, a rovnako tak doložil aj dôkazy - listiny preukazujúce oprávnenosť nároku na náhradu poistného plnenia poškodenému 1/ a poškodenému 2/, ktoré žalobca pripojil k podanej žalobe. S ohľadom na vyššie uvedené žalobca zastáva názor, že žalovaný v priebehu konania neuniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení, nakoľko na ich preukázanie v priebehu konania nepredložili jediný relevantný dôkaz, pričom jeho spochybnenia boli vyvrátené jednak listinnými dôkazmi preukazujúcimi oprávnenosť nároku, ako aj výpoveďami znalcov. Žalobca preto považuje tvrdenia žalovaného za účelové s cieľom vyhnúť sa regresu poistného plnenia za spôsobenú škodu na zdraví žalovaných a poukazuje výsledky výsluchu znalca MUDr. Petra Gémeša, ktorý dostatočným a jasným spôsobom popísal jednak popis úrazu, ako aj jednotlivé zranenia poškodených. Z vykonaného dokazovania bolo zároveň nesporne preukázané, že skoršie úrazy by sa na zdravotnom stave poškodeného preukázali už pred dopravnou nehodou - v dôsledku čoho nemožno mať o oprávnenosti nároku žalobcu žiadne pochybnosti. S poukazom na vyššie uvedené žalobca zastáva názor, že v konaní uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno a uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný a preukázaný, a tak žalobe žiadal vyhovieť.

12. Súd na pojednávaní dňa 29.9.2021 za účasti právnych zástupcov strán sporu vec prejednal a rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 19.182,17 Eur spolu s úrokom zo meškania vo výške 5 % ročne zo sumy 22.557,02 Eur od 11.9.2018 do 31.10.2018 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.182,17 Eur od 1.11.2018 až do zaplatenia a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Voči rozsudku podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom sp.zn. 7Co/17/2022 zo dňa 27.4.2022 tak, že rozsudok prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že žalovaného

zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 11 092,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14 467,07 eur od 11.09.2018 do 31.10.2018 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11 092,22 eur od 01.11.2018 až do zaplataenia. Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti v povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8 089,95 eur s príslušenstvom a vo výroku II. o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení konštatoval, že pri rozdielnych záveroch v znaleckých posudkoch predložených stranami sporu nemôže súd bez ďalšieho bez náležitého odôvodnenia svojej úvahy „preferovať“ jednou stranou predložený znalecký posudok oproti inému na základe tvrdenia, že návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania nie je možné vyhovieť, keď takýto znalecký ústav (znalec) na území Slovenskej republiky neexistuje a v prípade ustanovenia znalca z Českej republiky, takýto postup nie je možný, keďže by sa malo uplatňovať české právo. 18. V prípade poškodenia zdravia u poškodeného J. L., pokiaľ žalovaný trval na tom, aby bolo nariadené znalecké dokazovanie ohľadom dôvodnosti bodového ohodnotenia v lekárskom posudku MUDr. M. O., ktorý určil bodové ohodnotenie bolestného na 25,- eur, bolo v možnosti súdu tomuto procesnému návrhu žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania vyhovieť, napr. už aj znaleckou organizáciou M., ktorý vypracovala pre účely stanovenia bodového ohodnotenia titulom poškodenia zdravia u D. C. znalecký posudok č. 178/2018, ktorý postup by bol možný aj v danom prípade. V prípade poškodenia zdravia D. C. a s tým súvisiaceho odstránenia rozporov pri stanovení bodového ohodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia, nie je zrejmé, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s námietkou žalovaného, že znalecký posudok by mohol vypracovať jeden z ústavov uvedených v bode 7. odôvodnenia - Ústavom pre znaleckú činnosť psychológie a psychiatrii Univerzity A. F. K. v Košiciach, prípadne, že by znalecké dokazovanie vo veci mohol vykonať z niektorých znaleckých ústavov z Českej republiky, za súčinnosti so žalovaným, pri označení takýchto znaleckých ústavov.

14. Súd vo veci nariadil pojednávania na 10.10.2022, na ktorom vec prejednal za účasti právnych zástupcov strán sporu. Po oboznámení strán so závermi rozhodnutia odvolacieho súdu, právna zástupkyňa žalovaného žiadala pojednávanie odročiť za účelom zabezpečenia návrhu v spolupráci s českým znaleckým ústavom na účely kontrolného znaleckého dokazovania. Súd pojednávanie odročil na neurčito a v zmysle návrhu žalovaného doručeného súdu dňa 14.10.2022 žiadal realizáciu kontrolného znaleckého dokazovania Ústrední vojenskou nemocnicou – Vojenská fakultní nemocnice Praha, resp. v prípade vyťaženia Všeobecnou fakultní nemocnicou v Praze. Súd vyzval žalovaného na zloženie preddavku na znalecké dokazovanie a zároveň z opatrnosti oslovil Odbor medzinárodného práva súkromného na Ministerstve spravodlivosti SR, a to kontaktný bod Európskej justičnej siete za účelom poskytnutia stanoviska k možnosti realizovať kontrolné znalecké dokazovanie v ČR. Následne v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2020/1783 zo dňa 25.11.2020 požiadal príslušný súd v Českej republike o vykonanie dokazovania – kontrolné znalecké dokazovanie. Dňa 9.12.2022 doručil Obvodní soud pro Prahu 2 súd oznámenie, že české znalecké ústavy nemajú oprávnenie poskytovať posudky podľa slovenských zákonov. Okrem toho nie sú zložené zálohy na náklady odhadom 100.000,- Kč. Uvedené skutočnosti oznámil súd právnym zástupcom strán sporu.

15. Dňa 4.1.2023 doručil žalobca súdu vyjadrenie (č.l. 478), v ktorom okrem iného uviedol, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení, že zranenia poškodených sú spôsobené následkom dopravnej nehody a tak možno hovoriť o zodpovednosti poškodeného. Uvedené podľa názoru žalobcu vyplýva zo žalobcom predložených posudkov ako aj výsluchu znalcov, predovšetkým MUDr. Petra Gémeša, ktorý dostatočne jasným spôsobom popísal úraz a jednotlivé zranenia poškodených. Žalobca mal za to, že uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenému nároku a žiadal, aby súd žalobe v zostávajúcej časti 8.089,95 Eur s príslušenstvom vyhovel.

16. Dňa 6.2.2023 (č.l. 486) doručil vyjadrenie žalovaný, ktorý navrhol ustanovenie znalca vo veci sťaženia spoločenského uplatnenia poškodeného H. I., nakoľko lekárske posudky predložené v konaní má charakter odborného vyjadrenia.

17. Súd následne uznesením zo dňa 28.3.2023 nariadil znalecké dokazovanie za účelom posúdenia nároku týkajúceho sa sťaženia spoločenského uplatnenia poškodeného H. I.. Znalecký posudok č. 15/2023 doručil znalec, J. F. N., súdu dňa 25.7.2023, ktorý súd doručil stranám sporu na vyjadrenie. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 4.8.2023 (č.l. 514) zopakoval svoju doterajšiu argumentáciu a poukázal na zhodné závery znalca – MUDr. Ďurkáča s posudkom MUDr. Jozefa Molitora. Žalovaný sa k znaleckému posudku doručenému dňa 27.7.2023 nevyjadril.

18. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 6.11.2023, na ktorom vec opätovne prejednal a rozhodol za účasti právnych zástupcov strán sporu. Právny zástupca žalobcu zotrval na doterajších vyjadreniach a žalobe v jej zostávajúcej časti, ktorej žiadal v celom rozsahu vyhovieť. Právna zástupkyňa žalovaného k znaleckému posudku č. 15/2023 vyjadrila výlučne vo vzťahu k formálnym náležitostiam a namietala, že uvedený znalecký posudok neobsahuje znaleckú doložku tak, ako vyplýva zo zákona o znalcoch, t.j. absentuje vyhlásenie znalca o tom, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, a preto závery predmetného znaleckého posudku č. 15/2023 vypracovaného MUDr. Ďurkáčom rozporuje, rovnako rozporuje aj nárok uplatňovaný žalobcom. Na otázku súdu uviedla, že žalovanému nebránili žiadne objektívne okolnosti, aby sa v súdom určenej lehote vyjadril znaleckému posudku. Právny zástupca žalobcu namietal tento postup žalovaného a tvrdil, že v prípade včasného vyjadrenia by bolo možné riešiť nápravu formálnej chyby napr. výzvou adresovanou znalcovi či jeho výsluchom. V tomto štádiu tento postup nepovažoval za hospodárny a zdôraznil, že žalovaný reálne znalecký posudok, t.j. jeho výsledok nenamietal, namietal iba nedostatky v znaleckej doložke. Súd sa následne vysporiadal s touto námietkou a so súhlasom strán sporu upustil od oboznamovania s obsahom listín nachádzajúcich sa v súdnom spise.

19. Následne súd vec posúdil podľa nižšie uvedených zákonných ustanovení:

20. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

22. Podľa § 789 ods. 2 OZ osobitný predpis môže ustanoviť fyzickej osobe, alebo právnickej osobe povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu (povinné zmluvné poistenie).

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

24. Podľa § 24 ods. 2, písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

25. Podľa § 24 ods. 7, vety prvej kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

26. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

28. Predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok v časti o zaplatenie sumy 11.092,22 Eur s príslušenstvom zostal nárok na zaplatenie sumy 8.089,95 Eur s príslušenstvom. Predmetná suma pozostáva z nároku titulom vyplateného poisťného plnenia z titulu sťaženia spoločného uplatnenia u poškodeného H. I. vo výške 7.947,- Eur a sumy 142,95 ako nároku titulom vyplateného poisťného plnenia bolestného u poškodeného F. G.. Odvolací súd vo vzťahu k preukázaniu nároku

titulom bolestného u F. G. konštatoval, že uvedené je možné realizovať napr. znaleckým ústavom forensic, ktorý vypracoval ohodnotenie poškodenia zdravia u druhého poškodeného - H. I.. Vo vzťahu k spornému nároku na plnenie titulom sťaženia spoločenského uplatnenia u H. I. v sume 7.947,- Eur sa musí súd vysporiadať s návrhmi strán – predovšetkým žalovaného a opätovne posúdiť otázku možnosti vykonania kontrolného znaleckého dokazovania niektorým zo slovenských znaleckých ústavov, prípadne za súčinnosti so žalovaným, znaleckým ústavom v Českej republike.

29. Súd opätovne konštatuje, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 10.12.2015 spôsobil žalovaný ako vodič motorového vozidla zn. MITSUBISHI s EČV: E. v dôsledku dopravnej nehody škodu na zdraví poškodenému F. G. a H. I.. Uvedené bolo medzi stranami nesporné a vyplýva aj z listinných dôkazov predložených žalobcom (č.l. 15). Z listinných dôkazov mal súd ďalej za preukázané, že motorové vozidlo, ktorého vodičom bol v čase nehody žalovaný, nebolo v rozhodnom čase povinne zmluvne poistené. Uvedené vyplýva z výpisu zo systému žalobcu ohľadom poistenia motorového vozidla (č.l. 8). Totožná informácia vyplýva z verejne dostupného registra žalobcu (č.l. 151). Uvedené má súd za nesporné a preukázané, pričom žalovaný tieto skutočnosti ani nemamietal. Naopak, vo svojich vyjadreniach sa s nimi stotožnil.

30. Vo vzťahu k nehodovej udalosti bolo vedené trestné konanie vo veci žalovaného ako obvineného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods.2 písm. a) Tr. zákona, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 27.02.2018 sp. zn. 22T/10/2018. Uvedené je medzi stranami nesporné.

31. Žalobcom uplatnená výška nároku na náhradu škody v celkovej sume 22.557,02 Eur (časť z nej žalovaný uhradil pred podaním žaloby) pozostáva z náhrady škody vyplatenej žalobcom obom poškodeným. Žalobca vyplatil poškodenému F. G. za stratu na zárobku počas práceneschopnosti v sume 690,51 Eur a bolestného v sume 429,- Eur, t.j. spolu v sume 1.119,51 Eur. Nárok na bolestné v sume 429,- Eur vyplýva zo znaleckého posudku MUDr. Jozefa Molitora zo dňa 26.10.2016 (č.l. 49) a z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 6.2.2018 (č.l. 48). Nárok na stratu na zárobku počas práceneschopnosti v sume 690,51 Eur vyplýva z potvrdenia o strate na zárobku vydaného zamestnávateľom (č.l. 51) a oznámenia o poistnom plnení zo dňa 6.2.2018 (č.l. 50). Vo vzťahu k druhému poškodenému H. I. si žalobca uplatnil nárok na refundáciu náhrady škody v celkovej sume 21.437,51 Eur, ktorá pozostáva z regresu uplatneného zdravotnou poisťovňou v sume 4.449,13 Eur, zo straty na zárobku počas práceneschopnosti vo výške 2.340,24 Eur, nákladov na posudky v sume 917,62 Eur, bolestného v sume 5.783,52 Eur, sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 7.947,- Eur. Nárok na úhradu regresu zdravotnej poisťovne v sume 4.449,13 Eur vyplýva zo žiadosti o úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poisťovne Dôvera zo dňa 25.4.2018 (č.l. 47), jeho prílohy o rozpise zdravotných úkonov a jeho vyčíslenia poškodenému H. I. (č.l. 43 - 45) a z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 15.5.2018 (č.l. 42). Nárok na náhradu úhrady zo straty na zárobku počas práceneschopnosti vo výške 2.340,24 Eur vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa o strate na zárobku (č.l. 38) a oznámenia o poistnom plnení zo dňa 15.2.2018 (č.l. 37) ako aj jeho uplatnenia poisťovňou Kooperativa voči žalobcovi dňa 8.11.2016 (č.l. 39). Nárok na úhradu nákladov vypracovania znaleckých posudkov v sume 917,62 Eur vyplýva z faktúry na č.l. 36 spisu. Nárok na náhradu vyplateného bolestného v sume 7.947,- Eur vyplýva z lekárskeho posudku zo dňa 14.4.2017 (č.l. 41) a z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 8.2.2018 (č.l. 40).

32. Žalobca listom zo dňa 10.8.2018 (č.l. 57) vyzval žalovaného na náhradu poistného plnenia v sume 22.557,02 Eur do 10.9.2018. Výzva bola žalovanému doručená dňa 3.9.2018 (č.l. 58). Zo zhodných tvrdení strán sporu mal súd za preukázané, že žalovaný dňa 26.10.2018 uhradil po výzve žalobcu spolu sumu 3.374,85 Eur, čo je zrejme aj z poštových poukazov predložených žalovaným (č.l. 102). Z tejto sumy bola suma 3.088,80 Eur žalovaným poukázaná titulom bolestného pre H. I. a v sume 286,05 Eur ako bolestné pre F. G.. Žalovaný tento súčet bolestného odvodil z odborného vyjadrenia J. B. G..

33. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorá bola poverená pred podaním žaloby vymáhaním pohľadávky, listom zo dňa 16.10.2018 (č.l. 98), že nárok Slovenskej kancelárie poisťovateľov neuznáva, pričom poukázal na odborné vyjadrenie J. B. G. zo dňa 4.11.2016 vypracovaného v trestnom konaní, z ktorého vyplýva, že nie všetky zranenia, ktoré si poškodení uplatnili súvisia s dopravnou nehodou zapríčinenou žalovaným, a tak ich nemožno zahrnúť medzi následky dopravnej nehody. S ohľadom na túto skutočnosť žalovaný tvrdil, že chyba príčinná

súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody. Na tejto argumentácii zotrval v priebehu celého sporu.

34. Po čiastočnej úhrade žalobca listom zo dňa 20.11.2018 (č.l. 59) – Pokus o zmier, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 19.392,31 Eur, pozostávajúcej z neuhradeného poisteného v sume 19.182,17 Eur a úroku vo výške 210,14 Eur.

35. Súd v prvom rade zdôrazňuje, že rozsudkom sp.zn. 7Co/17/2022 zo dňa 27.4.2022 odvolací súd zmenil I. výrok rozsudku okresného súdu zo dňa 29.9.2021 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 11 092,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14 467,07 eur od 11.09.2018 do 31.10.2018 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11 092,22 eur od 01.11.2018 až do zaplatenia. Súd druhej inštancie sa tak stotožnil s názorom súdu prvej inštancie vo vzťahu k priznaniu nárokov k prvému poškodenému – F. G., a to, nároku na stratu na zárobku počas práceneschopnosti vo výške 690,51 Eur, ktorý bol medzi stranami sporu v priebehu konania nesporný. Ďalej sa súd druhej inštancie stotožnil aj s nárokom priznaním súdom prvej inštancie vo vzťahu k druhému poškodenému – H. I., a to regresom uplatneným zdravotnou poisťovňou v sume 4.449,13 Eur, stratou na zárobku počas práceneschopnosti vo výške 2.340,24 Eur, nákladmi na posudky v sume 917,62 Eur, ktoré spolu predstavujú sumu 7,706,99 Eur, ktoré rovnako boli v priebehu konania nesporné. Odvolací súd sa v časti sporného nároku týkajúceho sa Norberta stotožnil v časti sporného nároku - bolestného v sume 5.783,52 Eur po odpočítaní sumy 3.088,80 Eur, ktoré žalovaný uhradil žalobcovi pred podaním žaloby, t.j. v sume 2.694,72 Eur bolo uplatnené v konaní a odvolací súd sa s týmto priznaným nárokom stotožnil. Vo vzťahu k H. I. tak s ohľadom na závery a právoplatnosť rozsudku súdu druhej inštancie sa stal právoplatný nárok na zaplatenie sumy 10.401,71 Eur (regres zdravotnej poisťovne 4.449,13 Eur + strata na zárobku počas PN 2.340,24 Eur, náklady znaleckých posudkov 917,62 Eur + neuhradené bolestné 2.694,72 Eur).

36. Sporné ostalo bodové ohodnotenie za poškodenie zdravia H. I. vo vzťahu k priznaniu sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 7.947,- Eur a nárok na zaplatenie sumy 142,95 Eur titulom bolestného u F. G., a to vrátane príslušenstva (úroku z omeškania). Tento nárok v celkovej výške 8.089,95 Eur zostal predmetom konania po právoplatnosti zostávajúceho nároku vo výške 11.092,22 Eur (10.401,71 + 690,51, viď ods. 35).

37. Súd mal za preukázané, že žalovaný spôsobil prevádzkou uvedeného vozidla dňa 10.12.2015 škodu na zdraví poškodeným H. I. a F. G.. Rovnako za nesporné považuje, že motorové vozidlo žalovaného nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené, a tak v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. uhradil žalobca za žalovaného nároky vzniknuté následkom dopravnej nehody.

38. V dôsledku zrušujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu súd opätovne vyhodnocoval sporný nárok na priznanie bolestného u F. G. vo výške 142,95 Eur, ktorý žalobca neuznal, a preto pred podaním žaloby z celkovej sumy bolestného 429,- Eur uhradil iba sumu 286,05 Eur, súd opätovne vykonal dokazovanie: Z lekárskeho posudku o bolestnom u poškodeného F. G. (č.l. 49), vypracovaného MUDr. Jozefom Molitorom, PhD. mal súd za preukázané, že u poškodeného F. G. bol určený celkový počet bodov titulom bolestného – 25. Z odborného vyjadrenia J. B. G., znalca v odbore traumatológia, vypracovaného vo veci ORPZ – ZA – ODI1-495/2016-P na žiadosť Okresného riaditeľa Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Žilina (č.l. 94) vyplýva, že znalec určil F. G. celkový počet bodov titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia 16,67, čo predstavuje 286,05 Eur. Na pojednávaní dňa 10.10.2022 právna zástupkyňa žalovaného zotrvala iba na dokazovaní vo vzťahu k sťaženiu spoločenského uplatnenia u poškodeného H. I. a s ohľadom na výšku uplatneného bolestného u poškodeného F. G. z dôvodu hospodárnosti na ďalšom dokazovaní netrvala. S ohľadom na skutočnosť, že súd je v civilnom sporovom konaní viazaný návrhmi strán na vykonané dokazovanie, súd musel vychádzať zo záverov znaleckých posudkov predložených v tomto konaní. V odseku 18 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, súd konštatuje, že pokiaľ žalovaný trval na tom, aby bolo nariadené znalecké dokazovanie ohľadom dôvodnosti bodového ohodnotenia v lekárskom posudku MUDr. Jozefa Molitora, súd prvej inštancie tomuto mohol vyhovieť ustanovením iného znalca či ústavu. Takýto postup súdu po rozhodnutí odvolacieho súdu však nebol možný, nakoľko žalovaný výslovne uviedol, že s ohľadom na výšku bolestného (142,50 Eur) ako aj zásadu hospodárnosti na takomto návrhu netrval. Súd preto konštatuje, že nad rámec návrhu, súd nemôže vykonať dokazovanie. Na účely posudzovania tohto nároku má súd za to, že jedinou možnosťou pre posúdenie dôvodnosti tohto nároku je opätovné preskúmanie dostupných posudkov, nakoľko v konaní nebolo možné realizovať ani konfrontáciu znalcov – J. G. a J. J., nakoľko

zdravotný stav MUDr. Molitora jeho výsluch neumožňuje. Podľa lekárskeho posudku MUDr. Molitora bol určený počet bodov 25, pri diagnóze infrakcia rebra VII. vľavo a príčine poškodenia zdravia poškodeného – dopravná nehoda – vodič OMV, do ktorého narazilo iné OMV. V odbornom vyjadrení J. B. G. je výslovne konštatované, že bodové ohodnotenie bolestného je 16,67 pri diagnóze: naštípenie 7. rebra vľavo. Tento znalec znížil bodové ohodnotenie o 1/3-inu odkazom na § 9 ods. 4 – ak v ustanovených sadzbách nie je uvedená neúplná zlomenina, použije sa počet bodov za úplnú zlomeninu znížený až o jednu tretinu. Podľa názoru súdu a verejne dostupného odborného výkladu (dostupné na internetových portáloch elektronickej encyklopédie) je pojem „infrakcia“ totožný s pojmom naštípenie. Obaja znalci teda vychádzali z rovnakej diagnózy, avšak J. G. znížil bodové ohodnotenie v zmysle § 9 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd má pre to za to, že tento postup vyplýva za skutočnosť, že u poškodeného G. nedošlo k zlomenine rebra, ale naštípeniu, a tak je dôvodný postup podľa § 9 ods. 4, t.j. zníženie počtu bodov o 1/3-inu, t.j. z 25. Na tieto účely súd nárok na bolestné v jeho neuhradenej časti žalovaným a uplatnenej v konaní žalobcom vyhodnotil ako nedôvodný a žalobu v časti o zaplatenie 142,95 Eur zamietol.

39. Druhá časť odvolacím súdom zrušeným nárokom predstavuje nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia u poškodeného H. I. vo výške 7.947,- Eur. Vo vzťahu k tomuto nároku odvolací súd v bode 19. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že sa má súd opätovne vysporiadať s námietkou žalovaného, že znalecký posudok by mohol vypracovať jeden zo znaleckých ústavov uvedených v bode 7 odôvodnenia, prípadne by znalecké dokazovanie vo veci mohol vykonať niektorý znaleckých ústav z Českej republiky za súčinnosti so žalovaným, pri označení takýchto ústavov. Súd opätovne poukazuje na svoj záver vyslovený v prvom (v časti zrušenom rozsudku), kde v bode 30 odôvodnenia rozsudku uviedol dôvody, ktoré neumožňujú súdu vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom v Slovenskej republike a uvedenú časť iba cituje: „...kontrolné znalecké dokazovanie nebolo možné vykonať z dôvodu, že v zozname znaleckých organizácií nie je zapísaná spôsobilá znalecká organizácia na vyhotovenie znaleckého posudku, s výnimkou M., ktorá však vykonala posudok, ktorý bol predložený žalobcom na účely odôvodnenia žalobného nároku.“ Rovnako v bode 7. odôvodnenia rozsudku okresný súd konštatuje, že v požadovanom odbore sú zapísané iba tri znalecké ústavy (forensic.sk, Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, a Univerzita A. F. K. v Košiciach), pričom jeden z nich vypracoval znalecký posudok (forensic.sk), druhý je zo zoznamu znaleckých ústavov vyčiarknutý a tretí ústav nevykonáva znaleckú činnosť potrebnú pre účely tohto konania, t.j. v požadovanom odbore. Súdu s ohľadom na uvedené a z dôvodu opatrnosti a istoty, oslovil Odbor medzinárodného práva súkromného na Ministerstve spravodlivosti SR, a to kontaktný bod Európskej justičnej siete za účelom poskytnutia stanoviska k možnosti realizovať kontrolné znalecké dokazovanie v ČR. Z odpovede (č.l. 451) vyplýva iba všeobecná formulácia možnosti vykonania dokazovania v prípade absencie znalca v odbore postupom podľa § 5 a 7 – t.j. na „sľub“ a tiež možnosť vykonania dožiadania podľa nariadenia.

40. Následne v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2020/1783 zo dňa 25.11.2020 požiadal príslušný súd v Českej republike o vykonanie dokazovania – kontrolné znalecké dokazovanie. Dňa 9.12.2022 doručil Obvodní soud pro Prahu 2 súd oznámenie, že české znalecké ústavy nemajú oprávnenie poskytovať posudky podľa slovenských zákonov. Okrem toho nie sú zložené zálohy na náklady odhadom 100.000,- Kč. Aj v tomto bode si opätovne súd prvej inštancie dovoľuje poukázať na svoj právny názor vyjadrený v odôvodnení rozsudku zo dňa 29.9.2021, kde v bode 10 súd prvej inštancie uviedol, že s týmto návrhom žalovaného sa vysporiadal tak, že: na prejednávajúcu vec nemožno aplikovať české právne predpisy, nakoľko konanie nepodlieha režimu českej právnej úpravy. Práve uvedené konštatovanie súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 23.6.2021 sa po zrušení rozsudku odvolacím súdom v tejto časti na zváženie dokazovania českým znaleckým ústavom, ukázalo ako správne. Práve z odpovede na dožiadanie vyplýva, že české znalecké ústavy nemôžu poskytovať posudky podľa slovenských zákonov, pričom situácia určenia bolestného je práve tou, kde je nevyhnutné použiť právny predpis slovenského právneho poriadku, odlišný od iných právnych predpisov, vrátane českých (viď ods. 14 rozsudku a odpoveď na dožiadanie č.l. 465).

41. S odpoveďou na dožiadanie súd oboznámil strany sporu, pričom žalovaný v rámci svojho vyjadrenia žiadal vykonať dokazovanie ustanovením znalca vo veci sťaženia spoločenského uplatnenia poškodeného H. I., nakoľko lekárskeho posudku predložený v konaní má charakter odborného vyjadrenia. Súd zdôrazňuje, že tento návrh na znalecké dokazovanie vzniesol žalovaný až po čiastočnom zrušení prvého rozsudku súdu prvej inštancie a nemožnosti realizovať kontrolné znalecké dokazovanie v Českej republike. Súd návrhu vyhovel a vo veci nariadil znalecké dokazovanie. Zo znaleckého posudku č.

15/2023 vypracovanom J. F. N., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia (č.l. 506) vyplýva, že bodové ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia u H. I. predstavuje 400 bodov, kde pre hodnotu jedného bodu 17,66 Eur je výsledná suma 7.064,- Eur. Z odpovedí na otázky vyplýva, že poškodenému H. I. prináleží za obmedzenie pohyblivosti kolenného kĺbu – ľahké – 100 bodov, kývavosť kolenného kĺbu s potrebou ortopedického podporného prístroja – 300 bodov. Jednotlivé závery odôvodnil a podporil odkazmi na lekárske správy a príslušné zákonné ustanovenia. Súd zdôrazňuje, že závery znaleckého posudku vo vzťahu k bodovému ohodnoteniu nenamietala žiadna zo strán sporu, a tak mal súd závery znaleckého posudku v tomto smere za nesporné. Žalobca vo vyjadrení k znaleckému posudku iba konštatoval, že závery tohto znaleckého posudku iba potvrdzujú závery doterajšieho znaleckého dokazovania o príčinnej súvislosti medzi nehodou spôsobenou žalovaným a jej následkami a vplyvom na poškodenie zdravia Norberta Hakla. K výške bodového ohodnotenia sa žalobca nevyjadril. Rovnako žalovaný namietal výšku bodového ohodnotenia ani celkovo závery znaleckého posudku č. 15/2023. Súd preto vyhodnotil nárok žalobcu na úhradu sťaženia spoločenského uplatnenia H. I. vo výške 7.064,- Eur za dôvodnú, vo zvyšku žalobu zamietol.

41. K námietke žalovaného o nedostatku formálnych náležitostí posudku súd konštatuje, že ich vyhodnotil ako účelové a odporujúce zásade hospodárnosti konania. Žalovaný sa v priebehu konania na výzvu súdu doručení spolu so znaleckým posudkom dňa 27.7.2023 v lehote (ani po jej uplynutí) nevyjadril. Až na pojednávaní dňa 6.11.2023 vzniesol námietku nedostatku znaleckej doložky, kde chýbalo vyhlásenie znalca o tom, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Znalecká doložka v znaleckom posudku č. 15/2023 obsahuje vyhlásenie znalca MUDr. Jána Ďurkáča, Skalité č. 1559, evidenčné číslo znalca č. 915659 v nasledovnom znení: „Znalecký posudok som vypracoval, ako znalec zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ktorý vedie MS SR dňa 09.09. 2020 pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia, evidenčné číslo znalca. Znalecký posudok je v denníku zapísaný pod číslom 59/2023. Za znalecký úkon a vzniknuté náklady účtujem podľa vyúčtovania na základe priloženého dokladu č. 20230059.“ Z § 17 ods. 4 zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch vyplýva, že písomné vyhotovenie znaleckého posudku obsahuje titulnú stranu, úvod, posudok, záver, prílohy a znaleckú doložku. Podľa odseku 6 citovaného ustanovenia znalecká doložka, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie odboru a odvetvia, v ktorých je znalec oprávnený podávať znalecké posudky, poradové číslo úkonu znaleckej činnosti, pod ktorým je znalecký posudok zapísaný v denníku a vyhlásenie znalca o tom, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Znalecká doložka v posudku č. 15/2023 obsahuje všetky náležitosti s výnimkou vyhlásenia o tom, že si je znalec vedomý následkom vedome nepravdivého znaleckého posudku. Súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že ak žalovaný namieta tento nedostatok, v zmysle § 17 ods. 7 písm. b) zákona o znalcoch, mohol v rámci svojho vyjadrenia k posudku vzniesť túto námietku a následne postupom v zmysle citovaného ustanovenia zákona mohlo k dôjsť k náprave formou doplnenia či opravy znaleckého posudku, nakoľko ide o formálnu chybu znaleckého posudku. Ak tak učinil žalovaný až v rámci prednesu na pojednávaní, súd vyhodnotil tento postup za účelový, pričom samotný žalovaný ani iný návrh na vykonanie dokazovania nevzniesol. Preto súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 15/2023 a v tomto smere súd aj rozhodol.

42. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na úroky zo meškania, a to vo výške 5 % ročne zo sumy 22.557,02 Eur od 11.9.2018 do 31.10.2018 a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.182,17 Eur od 1.11.2018 až do zaplatenia. S ohľadom na to, že o čiastočnom nároku vrátane úrokov z omeškania bolo právoplatne rozhodnuté, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol vo vzťahu k zostávajúcej časti. Žalobca mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania 11.9.2018, t.j. deň nasledujúci po splatnosti uvedenej vo výzve zo dňa 10.8.2018. Výzva bola žalovanému doručená dňa 3.9.2018 (č.l. 58), pričom splatnosť bola určená do 10.9.2018, nasledujúcim dňom sa dostal žalovaný do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.064,- Eur do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45 O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 19.182,17 EUR s úrokom z omeškania. Žalobcovi súd priznal nárok na zaplatenie sumy 11.092,22 Eur prvým rozsudkom a v sume 7.064,- Eur druhým rozsudkom, t.j. spolu v sume 18.156,22 Eur. Procesný úspech žalobcu je teda vo výške 94,65 % (18.156,22 EUR/ 19.182,17 EUR x 100%). Procesný úspech žalovaného je vo výške 1.025,95 EUR. Vzhľadom k predmetu konania je to 5,35 % (1.025,95 EUR / 19.182,17 EUR x 100%). Čistý procesný úspech žalobcu s prihliadnutím na jeho procesný neúspech je vo výške 89,30 % (94,65 % - 5,35 %). Preto je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy prvoinštančného a druhoinsťančného konania, ktoré tvoria jeden celok, v rozsahu 89,30 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.